

[Socialministeren.]

hvor stor en procentdel der måtte opsøge flere forskellige sociale kontorer eller andre hjælpeinstanser.

Jeg tror, jeg om forholdet mellem et helsecenter og et socialt servicecenter, hvorom det af og til anføres, at der ikke er behov for, at hele befolkningen kommer i forbindelse med det, vil sige, at det jo nok kan gå med at dele administrationen op i et helsecenter og et socialt servicecenter for dem, der ikke har særlig store sociale vanskeligheder, men for de vanskeligt stillede medborgere kan jeg ikke se at en sådan deling af opgaverne er praktisk. Det er rigtigt, at de mere enkle sygdomstilfælde som nævnt kan klares i helsecentret, men hovedparten af dem, som henvender sig på den anden side, på det kommunale servicecenter — og det er jo det, man i sygekassernes forslag forestiller sig opbygget — vil tillige få brug for helsecentrets ydelser. Det drejer sig om pensionister, revalidender, længerevarende syge osv. Men jeg tror ikke, at det, som flertallet i kommissionen har foreslået om en enstrengt ordning, skulle betyde nogen dårligere eller mere kompliceret betjening af de almindelige tilfælde, for de vil også under et enstrengt system kunne få deres sag behandlet uden vanskeligheder og omsvøb. Men for de vanskeligt stillede vil den enstrengede ordning, så vidt jeg kan se, give den bedste løsning.

Hr. Niels Mørk, som jo har været kommissionens næstformand — og jeg ved jo, at der er afgivet en mindretalsudtalelse — stillede nogle spørgsmål, som sådan set forundrede mig lidt. Hr. Niels Mørk spurgte, om man helt havde glemt forholdet med ulykkesdagpengene. Jeg må henvise til det, jeg nævnedes før, at økonomiministeren her i tinget i december sagde, at man ville komme med en dagpengeordning på baggrund af kommissionens forslag, og i kommissionens forslag indgik netop i de meget store afsnit om dagpengeordningen, at man tænkte sig opbygget et system, gældende fælles for sygdom, barsel og arbejdsulykke. Heri ligger ganske klart svaret: en sådan fælles ordning må, når den skal kommunalt administreres, også omfatte ulykkesdagpengene. Jeg kan også henvise til bemærkningerne til lovforslaget om kap. VIII; dér kommer man også ind på dette.

Så havde jeg indtryk af, at der var en vis uklarhed med hensyn til, hvornår lovene skulle træde i kraft. Der er her, som hr. Holger Hansen og hr. Asger Jensen var inde på, tale om en rammelovgivning. Hr. Niels Mørk ville gerne høre noget nærmere om, hvordan amtscentrene — jeg formoder, det er socialcentrene, der tænkes på — skal opbygges, det fandt han der var behov for at få en oplysning om i udvalget. Kommissionbetænkningen indeholder jo ganske fyldige bemærkninger om, hvordan man forestiller sig at samle mange statsopgaver fra revalidering, mødrehjælp m. m. netop i disse centre, som altså skal indgå som et led af amtskommunens administration, og der er i bemærkningerne til lovforslaget henvist til, at man også på dette punkt bygger på kommissionens betænkning. Jeg synes, der er meget materiale her, men naturligvis vil vi da, hvis man ønsker det, prøve af give udvalget yderligere oplysninger fra ministeriets side.

Jeg synes, der var en misforståelse med hensyn til lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det var, som om man havde en opfattelse af, at overflytning af opgaver og derfor opbygning af disse socialcentre var noget, der skulle ske pr. 1. april 1970. Jeg må her have lov at henvise til, at det klart fremgår af fremsættelsestalen — og også af, hvad der i øvrigt har været sagt fra regeringens side om dens planer om decentralisering — at opgaver kan tidligst lægges ud til amtskommunerne fra 1972. Derfor tror jeg heller ikke, at det kan være rigtigt, hvad hr. Niels Mørk sagde, at kommunerne var så bekymrede over det, der skulle ske nu. Dels er der altså et par år til, dels — det vil jeg også gerne tage op i anden forbindelse — må man ikke glemme, at denne betænkning fra socialreformkommissionen har tilslutning fra kommunernes repræsentanter i kommissionen; der kan være enkelte punkter, hvor der kan være divergerende synspunkter, men ellers har både Købstadforeningen og Amtsrådsforeningen og Bymæssige Kommuner principielt givet tilslutning til den, og det vil sige i hovedsagen til indholdet i det forslag, vi behandler her i dag.

En anden ting, som hr. Niels Mørk var inde på — det var fru Hanne Reintoft også noget inde på — var forholdet til arbejdsformidlingen, til arbejdsløshedsforsikringen.